

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/304/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210702
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7512210702.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Bystrianskej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka č. 8, 851 01 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Tomáš Kušnir, s.r.o, Údernícka 8, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Č..L.. XX, za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 XXX XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK, nám. SNP č. 7, 091 01 Stropkov, v konaní o zaplatenie 477,89 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 15C/102/2012-83 zo dňa 15.5.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 477,89 euro s úrokom z omeškania vo výške 257,61 euro a ročným úrokom z omeškania 14% zo sumy 280,89 euro od 5.6.2010 do zaplatenia, ako aj trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 23a ods. 1, § 6 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5, § 54, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 111, § 588, § 110 Občianskeho zákonníka konštatoval, že žalobca nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel s právnym predchodcom Slovenskou sporiteľňou a.s. dňa 11.12.2006. Zmluvu o úvere uzavretú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka podrobil preskúmaniu podľa občianskeho zákonníka v časti o spotrebiteľských zmluvách, s dôrazom na posúdenie rovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán a premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že právo z pohľadávky zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej 25.4.2002, ktorá bola vo vzťahu k žalovanému vypovedaná 11.5.2006 a oznámenie žalovanému doručené 11.5.2006, je premlčané. Vychádzal z toho, že z dokumentácie predloženej žalobcom nevyplýva, ako žalovaný splácal úverové splátky, alebo dohodnuté splátky prestal splácať. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu, v ktorej žalovaný dňa 25.4.2010 uznal svoj záväzok z označenej zmluvy pokladal za neplatnú pre rozpor s ust. § 558 Obč. zákonníka. Vychádzajúc z obsahu jej textu uzavrel, že dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, v tom, že k uznaniu dlhu žalovaným došlo za situácie, keď informácia o premlčanej pohľadávke bola uvedená do formulárove vyhotovenej dohody, a z jej predtlačky je jasné, že ju žalovaný podpísal bez toho, aby túto podmienku, teda obsah poučenia o premlčanej pohľadávke žalobca žalovanému vysvetlil. Poukazujúc na typ písma, v ktorom sa nachádza

poučenie o premlčaní záväzku, (v článku 3 bod 3.1 posledná veta) uviedol, že žalovaný nemal vedomosť o premlčaní dlhu, a o právnych následkoch s tým súvisiacich, čo uviedol aj na pojednávaní pred súdom. Vychádzal z logiky veci, ktorá vylučuje, aby spotrebiteľ uznal záväzok, ktorý je premlčaný. (žalobca tvrdil, že zaplatenie premlčaného dlhu bolo v prospech žalovaného, ktorý tak mal čistý úverový register). Toto konanie žalobcu posúdil podľa § 53 ods.1 a 3, § 54 a § 55 občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie uzavrel, že dohoda nezodpovedá ust. § 558 občianskeho zákonníka a nemožno predpokladať, že záväzok v čase premlčania trval, lebo uznanie premlčaného dlhu má účinky len vtedy, ak žalovaný o jeho premlčaní vedel. Podľa § 101 ods. 1 v spojení s § 558 Obč. zákonníka z hore označených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

3. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane žalovaného ich náhradu, ktorá pozostáva z tarifnej odmeny za úkon právnej služby - a to za prevzatie veci a prípravu zastúpenia (§ 10 ods. 1 vyhlášky č.655/2004 Z. z.) za 1 úkon právnej služby 33,20 eur, v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. § 10 ods. 1,2 a § 14 ods. 1 a to príprava a prevzatie zastúpenia 33,20 eur, písomné vyjadrenie k návrhu zo dňa 07.01.2013, t.j. 2x 33,20 eur + 1x 7,63 eur, 1x 7,81 eur, režijný paušál, odmena advokáta spolu bez DPH predstavuje 81,84 eur + 20% DPH, 16,37 eur a teda spolu odmena advokáta vrátane DPH predstavuje čiastku 98,21 eur.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý namietal odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a navrhol odvolaciemu súdu zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie, žalobe vyhovieť, alternatívne zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka došlo zo strany žalovaného k platnému uznaniu jeho aj keď premlčanej pohľadávky žalobcu lebo z obsahu textu dohody o uznaní záväzku vyplýva, že žalovaný sa o premlčaní mohol dozvedieť z textu uznania záväzku. Pokladal jeho uznanie premlčaného záväzku podľa § 558 Občianskeho zákonníka za platné a vyslovil názor, že účinky premlčania práva žalobcu nastali podľa § 110 ods. 1 OZ. Podľa nového právneho režimu, ku ktorému došlo uznaním pohľadávky žalobcu žalovaným v dohode, k premlčaniu práva môže dôjsť do 10 rokov odo dňa uznania záväzku. K úhrade pohľadávok v splátkach uviedol, že súdy v mnohých rozhodnutiach považovali uznanie záväzku za platné a v súlade s § 558 Obč. zákonníka s právnymi účinkami, plynutia premlčacej lehoty podľa § 110 ods. 1 Obč. zákonníka. Argumentoval, že uzavrieť dohodu o uznaní záväzku a o splátkovom kalendári bolo v prospech žalovaného, lebo sa tak žalovaný nedostal do zoznamu bankových dlžníkov, čo mu umožňovalo, aby mu bol poskytnutý iný úver z bankového alebo nebankového sektoru. Žalobca tvrdil, že ochrana práv spotrebiteľa súdom má svoje medze a odkázal na rozhodnutia českých i slovenských súdov o otázkach premlčania, ako aj postavenia vedľajšieho účastníka v konaniach, v ktorých vystupuje spotrebiteľ. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu, vrátane výroku o trovách konania. Nesúhlasil s priznaním trov konania vedľajšiemu účastníkovi poukazujúc na účelnosť trov vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane spotrebiteľa. Hoci vedľajší účastník môže zastupovať v súdnom konaní advokát, jeho trovy nemožno považovať ani v spotrebiteľskej veci za trovy účelne vynaložené. Vedľajší účastník, ktorým je Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa žalobcu musí za svojej existencie byť schopný právnu pomoc v súdnych konaniach poskytnúť spotrebiteľovi sám a disponovať reálnou, materiálnou i personálnou základňou na vykonanie ochrany práv spotrebiteľa. Žalobca si uplatnil voči žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania za 1 úkon právnej služby vo výške 39,84 euro vrátane DPH režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 9,65 euro s DPH spolu 49,49 euro.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Vedľajší účastník navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť s odkazom na článok 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V odvolaní uviedol mnohé rozhodnutia odvolacích súdov Slovenskej republiky k otázke neplatnej dohody o uznaní záväzkov, inštitútu premlčania, ako aj plynutia premlčacej lehoty, ktorými podporil argumenty žalovaného o neplatnosti dohody o uznaní záväzku a zrážkach zo mzdy a o splátkovom kalendári. Vedľajší účastník navrhol odvolaciemu súdu potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a súčasne si uplatnil aj trovy odvolacieho konania, podľa § 13 a ods. 1 písm. c/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 33,20 a režijný paušál 8,4 euro zvýšený o 20% DPH.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) z hľadiska uvedených odvolacích dôvodov § 205 ods. 2 písm. f/ v spojení s § 470 ods. 2 prvá veta C.s.p. a podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. v rozsahu danom ustanoveniami § 379 a 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

8. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 21.9.2016 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. 227/II.posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 14.9.2016 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

10. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania, v týchto dôkazoch dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď zo zisteného skutkového stavu správne vyvodil aj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu výroku rozsudku súdu a považuje ho za vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok potvrdzuje.

12. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje § 397 ods. 2 C.s.p.. Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku v napadnutej zamietavej časti.

13. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka v časti o ochrane spotrebiteľa aj v otázke posúdenia premlčania právneho vzťahu založenou zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci, preto neobstojí. Súd prvej inštancie správne aplikoval ním citované zákonné ustanovenia a zistené skutkové závery vyplývajúce zo zisteného skutkového stavu.

14. V posudzovanej veci správne súd prvej inštancie vychádzal z potreby ochrany spotrebiteľa, ktorý v dohode o splátkovom kalendári a uznaní záväzku podpísal na formulárovej zmluve, ktorú žalobca usporiadal tak, že fakty o uznanom premlčanom záväzku sú uvedené v listine, formou ktorá umožňuje charakterizovať takýto postup žalobcu ako v rozpore s právom na ochranu spotrebiteľa a neprijateľnou podmienkou. (drobným písmom).Len platnú dohodu o uznaní záväzku treba pokladať za zabezpečovací prostriedok, ktorý zabezpečuje predĺženie zákonnej premlčacej doby. V posudzovanej veci premlčacia doba vzhľadom na spotrebiteľský charakter záväzku podlieha ustanoveniu § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, s použitím aj ustanovení § 103 a 111 Obč. zákonníka.

15. Zo zisteného v posudzovanej veci vyplynulo, že od doručenia výpovede zo zmluvy o kontokorentnom úvere 11.5.2006 žalovanému sa stal splatným záväzok žalovaného, (postúpený zmluvou o postúpení pohľadávky 11.12.2006) a k jeho uplatneniu na súde došlo dňa 27.6.2012,po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty. Za platnosti zásady právo patrí bdelym, bol postup žalobcu prinajmenej nedbalý alebo neopatrný, ak pohľadávku zabezpečil s takýmto časovým odstupom. Za riadneho behu udalostí (bez tohto neplatného uznania záväzku) získal žalobca pohľadávku od právneho predchodcu zmluvou o postúpení pohľadávky 11.12.2006, dohodu o uzavretí splátkového kalendára však žalovanému predložil až 25.4.2010 (po uplynutí 4 rokov). Argumenty žalobcu, že pre žalovaného bolo výhodné z hľadiska jeho čistého úverového registra dohodu uzavrieť, neobstoja, rovnako ako argumenty žalobcu o tzv. prerušení plynutia premlčacej doby, podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ.

16. Odvolací súd poukazuje aj na ust. § 5 písm. b/ zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť 1.5.2014 (rozsudok bol vyhlásený vo veci 15.5.2014), podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia

práva, oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku, alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, ak by sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

17. Uvedené ustanovenie zákona má procesný charakter a vzťahuje sa aj na zmluvné vzťahy a ochranu spotrebiteľa v konaniach začatých pred jeho účinnosťou. Vyplýva to z doterajšej súdnej praxe. Aj keď prvostupňový súd nevyužil toto zákonné ustanovenie na právne posúdenie veci, odvolací súd ho uvádza na zvýraznenie skutočností, že spoločenský záujem pri ochrane spotrebiteľa spôsobil prijatie spomínaného ustanovenia § 5b) cit. zákona č. 250/2007 Z.z..

18. Odvolací súd zvýrazňuje aj správnosť výroku rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov vedľajšieho účastníka konania. Argumenty žalobcu o úlohe a postavení vedľajšieho účastníka konania a neúčelnosti jeho trov odvolací súd neakceptuje a v tejto súvislosti poukazuje na mnohé rozhodnutia súdov o týchto otázkach ako súvisiacich s právom každého na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Keďže vedľajší účastník oprávnene vzniesol námietku premlčania i neplatnosti Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku z 25.4.2010, jeho trovy súd prvej inštancie priznal správne, podľa § 142 ods. 1 O.s.p., aj za rešpektovania zásady ich účelnosti.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že odvolacie námietky uplatnené žalobcom nie sú naplnené, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a 2 C.s.p.. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného trovy konania uplatnil vo výške, ktorá vyplýva z obsahu spisu. V zmysle citovaného ustanovenia o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. S účinnosťou od 1. 7. 2016 zák. č. 160/2016 Z.z. Civilný sporový poriadok inštitút vedľajšieho účastníka konania neupravuje. Povinnosťou odvolacieho súdu je rozhodnúť o odvolaní, vrátane o trovách predtým označeného vedľajšieho účastníka konania. V súčasnosti ho odvolací súd označuje ako subjekt Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, ako to uviedol vo výroku tohto rozsudku.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).